- «...κοίταξε πως τα φέρνει η ζωή», μουρμούρισε σε απογευματινή τηλεφωνική επικοινωνία ο **Τάσος** , γνωρίζοντας ότι με τις ιδιαίτερες πληροφορίες του είχε συνταχθεί, εδώ και μέρες, το παρακάτω κομμάτι. Κι ενώ περίμενε την ώρα του να εμφανιστεί, ήρθε ο θάνατος του Φαίδωνα Γεωργίτση, που μοιραία επιτάχυνε την ανάρτησή του.

Ένα από τα πιο καθαρά πρόσωπα, από τα πιο γοητευτικά, γαλάζια βλέμματα του ελληνικού κινηματογράφου της δεκαετίας του '60, έσβησε. Το αποτύπωμά του όμως θα παραμένει στο διηνεκές ως μια έγχρωμη, ζωντανή παρακαταθήκη εποχής.

Η κινηματογραφική παραγωγή «Γοργόνες και μάγκες», είναι ένα έγχρωμο μιούζικαλ σε σενάριο και σκηνοθεσία του Γιάννη Δαλιανίδη. Γυρίστηκε το 1968, όταν ακόμα ο Ελληνικός κινηματογράφος, δεν είχε υποχωρήσει από την εισβολή της τηλεόρασης, αλλά και άλλων αιτιώ ν.

Ο τόπος, ζούσε ήδη ένα χρόνο κάτω από το καθεστώς της 21ης Απριλίου, ο κοινοβουλευτισμός ήταν παρελθόν, και η αποκαλούμενη ως «εθνική κυβέρνησις» είχε υποτάξει κάθε άλλη άποψη με κάθε διαθέσιμο μέσον. Στην υπόθεση της ταινίας θίγονται, έστω και επιφανειακά, αρκετά επίκαιρα θέματα, όπως η θέση του αναδυόμενου τουρισμού στην οικονομία, η εισαγωγή της ευρωπαϊκής κουλτούρας στη διασκέδαση, οι διαφορές επαρχίας κέντρου, τα νεανικά όνειρα που συγκρούονται με τις πατρικές νουθεσίες.

Είναι μια ανάλαφρη, χιουμοριστική παραγωγή, με μπόλικο χορό, αρκετά εξωτερικά μιας Ελλάδας προ μισού αιώνα, και ασφαλώς με χάπυ εντ. Συστατικά για μια σίγουρη επιτυχία, καθώς έκοψε το διόλου ευκαταφρόνητο πλήθος των 414.724 εισιτήριων.

Φίνος Φίλμ βέβαια, με παρέλαση πολλών κινηματογραφικών αστέρων που τότε απολάμβαναν μεγάλης, διαφορετικής σε σχέση με σήμερα, προβολής. Με τρία τραγούδια που έμελλε να γίνουν διαχρονικές επιτυχίες σε στίχους του Λευτέρη Παπαδόπουλου, μελοποίηση του Μίμη Πλέσσα και ερμηνείες από τον Γιάννη Πουλόπουλο, για τα: «Θα πιω απόψε το Φεγγάρι», «Καμαρούλα μια σταλιά» και την Μαρινέλα στο «Άνοιξε Πέτρα».

Παρά το χάπυ εντ όμως, ο Δαλιανίδης, δεν πέφτει στη μανιέρα της εκπλήρωσης των απλησιάστων ονείρων. Έτσι, τοποθετεί τους ήρωές του σύμφωνα με το: «έκαστος εφ' ω ετάχθη». Συνεπώς ο πλούσιος και μορφωμένος Ιάσων (Λ. Κομνηνός) ταιριάζει με την πλούσια και περπατημένη Φλώρα (Μ. Χρονοπούλου), ο φτωχός ψαράς Νικόλας (Β. Σειλινός) με τη φτωχή νησιωτοπούλα Χρύσα (Ν. Βαλσάμη), το ομορφόπαιδο αλλά και λίγο ελαφρύ Πέτρος (Φ. Γεωργίτσης) με την όμοιά του Μαρίνα (Μ. Καραγιάννη). Έντιμη αφήγηση, μακριά από τις συνήθεις περιπτώσεις «γάμων λαχείου», που μπορεί να έτρεφαν τις θολές ελπίδες του κινηματογραφικού κοινού, αλλά μικρή επαφή είχαν με την πραγματικότητα.

Τα πρώτα πλάνα λοιπόν, αρκετά εντυπωσιακά για την εποχή, είναι από το εσωτερικό ενός Mini που οδηγείται γρήγορα σε στενό ορεινό δρόμο. Βοηθός οπερατέρ του Νίκου Δημόπουλου, ήταν ο Νίκος Αδαμόπουλος. Αυτός κάθεται με την κάμερα μέσα στο μικρό βρετανικό αυτοκίνητο.

tellingstories.gr
tellingstories.gr
tellingstories.gr
tellingstories.gr
tellingstories.gr

©Aronitis